

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11235/2024
29.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиља АА, ББ и ВВ, све из ..., чији је заједнички пуномоћник Родољуб Маринковић, адвокат из ..., против тужене ГГ из ..., чији је пуномоћник Владан Пантовић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиља изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3608/23 од 21.12.2023. године, у седници одржаној 29.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиља изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3608/23 од 21.12.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиља изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3608/23 од 21.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3608/23 од 21.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиља и потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару П 5/23 од 06.09.2023. године, којом је одбијен тужбени захтев да се утврди да тужиље имају право својине на непокретности – кат.парц. бр. .. зв. „...“ , по култури ливада 4. класе, у површини од 9,55 ари, уписаној у ЛН бр. .. КО ... на име тужене и то тужиља АА по основу стицања у кућној заједници и по основу законског наслеђивања са уделом од 1/3 идеалног дела, а тужиље ББ и ВВ по основу законског наслеђивања са уделом од по 5/24 идеалног дела, што би тужена била дужна да призна и трпи земљишнокњижни упис овог права тужиља код СКН у Новом Пазару, одбачена као недозвољена тужба у делу којим је тражено да се обавезе тужена да тужиљама дозволи издвајање свог сувласничког дела и обавезане тужиље да туженој, на име накнаде трошкова парничног поступка, исплате 93.000,00 динара. Ставом

другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиља за наканду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне делимичне пресуде донете у другом степену, тужиље су благовремено изјавиле ревизију, из свих законских разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку

По оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о основама својинскоправних односа, Закона о наслеђивању, Породичног закона и применом правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП, одбијен је тужбени захтев за утврђење права сусвојине тужиља на непокретности тужене, ближе описаној у ставу првом изреке првостепене пресуде, по основу законског наслеђивања иза свога супруга и оца пок. ДД, односно по праву представљања иза смрти пок. ЂЂ, јер не представља заоставштину пок. ЂЂ, (свекрве и бабе тужиља по умрлом сину ДД-супругу и оцу тужиља), већ је у својини тужене која је своје право уписала у јавне књиге. Тужиља АА није доказала применом правила о терету доказивања да је сувласник предметне непокретности по основу стицања у породичној заједници са сада пок. супругом ДД и његовим родитељима. Тужба у делу којим је тражено да се обавезе тужена да тужиљама дозволи издвајање свог сувласничког дела је одбачена као недозвољена, јер се о таквом захтеву одлучује у ванпарничном поступку по предлогу за деобу заједничке имовине, а не у поступку пред парничним судом.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да је побијана одлука у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, због чега нема услова за одлучивање у ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Примена института изузетне дозвољености ревизије је резервисана за питања из домена примене материјалног права, па се посебном ревизијом не може побијати правноснажна пресуда због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне оцене изведених доказа, чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање. Поред тога, у ревизији се указује и на питања процесног права у поступку оцене дозвољености тужбе за издвајање свог сувласничког дела непокретности, што нису разлози за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску

противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 12.08.2020. године. Вредност предмета спора је 20.000,00 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**